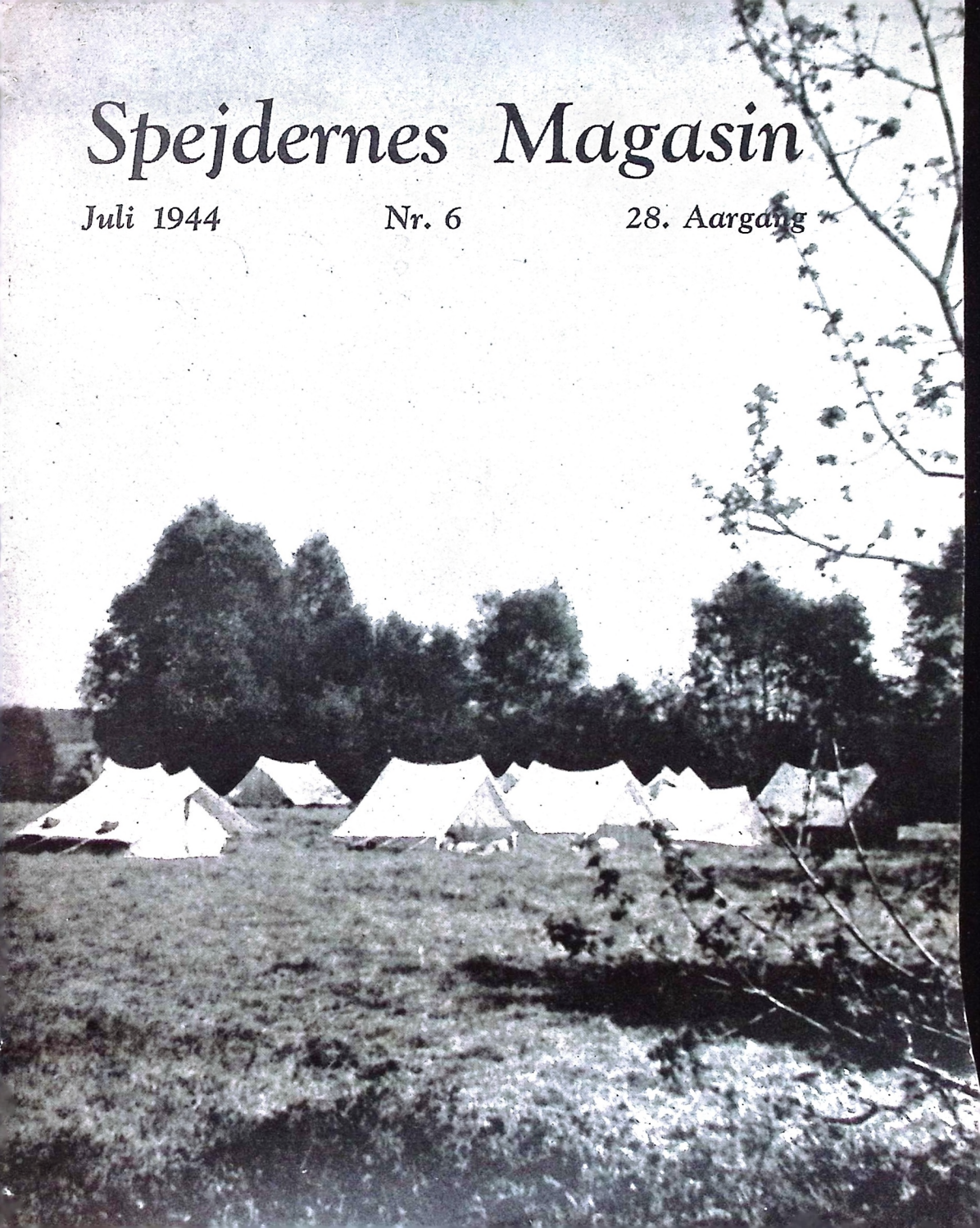

Spejdernes Magasin

Juli 1944

Nr. 6

28. Aargang

Tag denne lille Bog med i Lejr,
for der kan du tage en Mængde
Ting til Prøverne.

Pris Kr. 0.85

Skal man gøre *Lykke* ved Lejrbaalet

Saa maa Patruljens Nummer være indøvet i
Forvejen og forberedt hjemmefra.

Køb derfor Korpsets nye Bog:

»SPEJDERFESTER«

Der kan du finde en Masse Lejrbaalsnumre,
som din Patrulje kan optræde med i Som-
merlejren.

Bogen koster **Kr. 3.85** og faas i Spejder-
korpsets Depot, Skindergade 27, Kbhvn. K.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDERSPORT
for Førere og Røvere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2', København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. Tlf. *C. 10 493.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Brevpapir
Maanedblade
Brochurer
Programmer
o. s. v.

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 Telefon *Central 10 493

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.

Spejdernes Magasin

Juli 1944

Nr. 6

28. Aargang

Jeg sidder med et storslaaet Værk om Flyvning foran mig og undrer mig over det fordringsløse Navn til et saadant Pragtværk. Lad os se det nærmere igennem!

Først og fremmest ligger der i den store Kartonsæke en lille Bog, redigeret af Kaptajnlejt-nant Sv. Aa. Dalbro, og denne Bog beskriver i et jævnt Sprog og yderst populært, saaledes at enhver kan forstaa det, alt om Flyvningens Teknik. Desuden bestaar Værket af 14 store farve-trykte Planer som Illustration til Bogen, og man tør nok sige, at noget mere indlysende i Retning af Illustrationer har aldrig før været fremstillet til Flyvningens Teori.

Til en Begyndelse ser det hele lidt indviklet ud; men gaar man i Gang med Stoffet, vil man hurtigt opdage, at man forstaaer det hele uden

at have Forkundskaber paa Omraadet, og snart sidder man og udregner Navigationsopgaver med en Naturlighed, som havde man været Trafikflyver hele sit Liv, ja man er langt inde i Drømmerierne om de Bedrifter, man vil udføre med sin lille Sportsmaskine; men det er desværre kun en Drøm!

Krigen satte en Stopper for dansk Flyvning, saaledes at vore Maskiner maa staa afmonterede, medens man i andre Lande daglig uddanner Tusinder af Flyvere.

Dette er et meget kedeligt Handicap for Danmarks Ungdom, og netop derfor har Dansk Motorflyver Union paataget sig at faa alle, unge som gamle, Mænd som Kvinder, interesseret i Flyvningens Sag i Danmark, saadan at ogsaa vi, den Dag Krigen er slut, kan være med paa nogenlunde lige Fod med andre Lande i Flyvningens store Eventyr. Til den Tid maa det blive lige saa naturligt at boltre sig i Luften, som det før Krigen var at køre i Bil og paa Motorcykle.

Dansk Motorflyver Union, som har udsendt Flyvningens ABC, indbyder samtidig til gratis Deltagelse i et Korrespondancekursus, idet der indlagt i Mappen er 2 Opgavebreve, som man blot besvarer og indsender, hvorefter man, efter at Brevene er rettede af Unionens Lærere, vil modtage de resterende 6 Breve i Rækkefølge. Paa den Maade er det muligt at tilegne sig et solidt Kendskab til Flyvning og Flyveteknik, saaledes at Vejen til Flyvecertificatet ligger aaben foran en, saasnart vi atter maa gaa paa Vingerne i vore egne Maskiner.

Prisen synes maaske for unge Mennesker at være uoverkommelig. Men i Virkeligheden er 22,50 Kr. for Bogen og tilhørende Materiale absolut ikke meget, naar man tager det store Arbejde i Betragtning, og endelig kan Værket erhverves gennem Ratebetaling, med 3 Rater i 3 Maaneder.

Enhver Boghandler har Flyvningens ABC og kan give alle nærmere Oplysninger.

VED LEJRE- BAALET

HOLD HÆVD OVER SPEJDERNAVNET

Naar en Ulv eller Spejder optages i Flokken eller Troppen, faar han udleveret Flokbaand eller Tropsbaand. Han bærer Navnet paa sin Bluse, og Føreren siger til ham, at de andre Kammerater venter af ham, at han ved sin Optræden ikke kaster Skygge over Navnet.

Og naar I faar Korpsmærket, vises der jer en Tillid fra Korpssets Side, fordi alle kender dette Mærke og ved, at I staar i Det Danske Spejderkorps. Opfører I jer, som en Ulv og Spejder bør opføre sig, kaster I Glans over Korpssets Navn, men alt hvad I gør af uspejdermæssigt faar Korpsset og alle jeres Kammerater at høre for.

At dette er rigtigt, har I faaet at se for nylig, hvor der har staaet nogle for Spejderne beskæmmende Artikler i Aviserne om, at Spejderne opførte sig daarligt paa Rejse i Tog. Ja, det er endda gaaet saa vidt, at Storm P. har tegnet den Tegning, I ser her. Den er jo ikke smigrende for os.

Nu ved jeg godt, at det ikke er alle Spejdere og Ulve, der opfører sig forkert i Togene, det er nogle ganske faa.

Men vi faar alle Skylden derfor. Tænk paa det, næste Gang du rejser. Alle — ogsaa I — ved, at som Forholdene er, er alle Tog overfyldte, saa det er paa Forhaand givet, at ikke alle kan faa Siddeplads. Hvem skal saa sidde ned? Dem der kommer først? Ja, i Almindelighed har de, der kommer først, Ret til at beholde deres Siddepladser. Alle andre maa staa op, hvad enten det er Børn, Damer eller ældre Folk.

Men — vi Spejdere bør vise Hensynsfuldhed overfor andre. Og det venter Folk af os, fordi man ved, at Spejderloven stiller Krav til os om at være ridderlige og hjælpsomme. Det er en Anerkendelse af os, naar Folk venter sig noget mere af Spejdere end af andre Drengene og unge Mænd.

Lad det derfor være en Regel for os under disse vanskelige Trafikforhold, at Spejdere ikke sidder ned i Tog. Vore Rejser er jo ganske korte, saa selv om I skulde være trætte efter en anstrengende Øvelse, kan I godt staa op de Par Ti-

DAGENS FLUE (fra Berlingske Tidende)

— Jeg tror, jeg vil være Spejder, saa er der Haab om at faa en Siddeplads i Toget.

*

mer, det drejer sig om. Gør det for de øvrige rejssendes Skyld, og gør det ogsaa for Spejdernavnets Skyld, som I skal holde i Hævd.

SOMMERENS LEJRE

skulde jo ogsaa gerne gennemføres paa en saadan Maade, at Spejderpladsernes Ejere kun havde rosende Ord om Spejderne, naar Lejren var forbi. Det gavner os alle, for saa er vi velkomne til næste Aar.

over Høsten

ET FORETAGENDE I SOMMERFERIEN

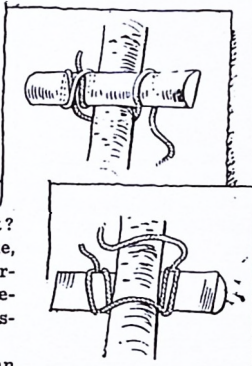
Selvfølgelig vil du ikke bare gaa og drive i Ferien, naturligvis ikke. Der findes jo ogsaa nok at fordrive Tiden med. Man kunde kaste sig over Lektürelæsning, hvis Eksamen har vist, at man har forsømt det om Vinteren, men det haaber jeg ikke, der er mange Spejdere der har. Men noget baade nyttigt og morsomt kan man jo godt tage sig til. Hvad vil du sige til et Foretagende, der tager en god Tid at stille paa Bencne, og som du maaske kan have Glæde af hele Sommeren?

Hvad vil du sige til, ja, hvad skal vi kalde det? Billederne maa svare herpaa. Du ved maaske, at mange primitive Folkeslag i alle Dele af Verdenen bygge Udkigsposter og Skjul oppe i Træerne. Mange Stammer i Indien og paa Sydhavsøerne gør det den Dag i Dag.

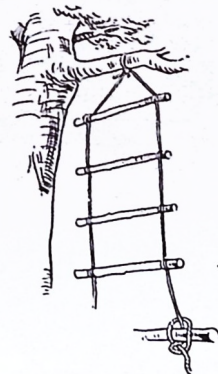
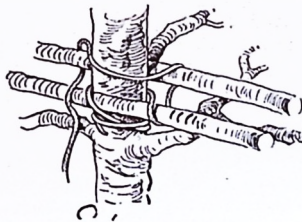
Men hvad Glæde kan du have af en saadan Udkigspost? Vent lidt, saa skal du høre. Du bor maaske paa Landet, ude paa en Gaard, og ovre paa en anden Gaard, paa den anden Side Engen eller Mosen, bor din bedste Ven og Legekammerat. I bygger jer hver sin Udkigspost og Signalstation. I det samme Træ, I har Udkigsposten i, faar I anbragt en Slags Flagstang, som I kan hejse forskellige Signaler paa. Naturligvis har I aftalt, at hvid Vimpel betyder, at jeg kommer til dig; blaa, at du kommer til mig; rød, at vi har faaet fremmede hjemme, saa jeg ikke kan komme; gul, at Far er i daarligt Humør o.s.v. Kan I signalere med Haandflag, enten Morse eller Toflagsystemet, kan I jo ogsaa føre længere Samtaler.

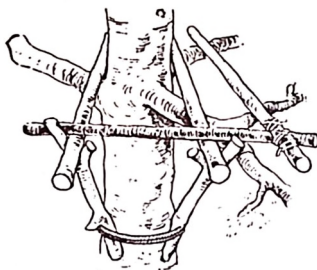
Men nu til Sagen, hvorledes skal det gøres? Ja, først maa man selvfølgelig finde et egnet Træ. Det gælder at finde et med kraftige friske Grene højt oppe. Maaske kan I bygge en Udkigspost mellem to eller flere tætstaaende Træer.

Har I faaet Tilladelsen til at bygge jeres Udkigspost, gælder det om at faa noget Materiale til at bygge den af. Hos den nærmeste Skovfo-

gd kan I maaske faa et Par friske, lige, stærke unge Træer, der er hugget ud af en Plantning. De fleste Steder maa man nok betale noget for dem, men Træet er ikke saa dyrt, naar man selv henter det i Skoven. Saa gør vi en Aftale, vi bruger ingen Søm. De ødelægger Træet, og det er jo ikke Meningen. Understellet maa bygges oppe i Træet, saa I maa overveje, hvordan I faar det derop, men ved Hjælp af en enkelt Blok (Talje) og en lang Line, som I nok kan faa Lov at laane et Sted, ordner det sig nok. Husk bare paa at anbringe Blokken et godt Stykke højere end det Sted, hvor I har tænkt jer at anbringe Understellet. Som I kan forstaa, maa alt nu gøres solidt og stabilt fast. Sejlgarn og tynde krogede Grene duer ikke! Nej, rigtige Reb og lige Grene eller Lægter — men ikke Mors Tørresnor med tilhørende Støttestænger. Se at erhverve noget brugt Reb ved at købe det billigt enten paa et Baadebyggeri, en større Gaard

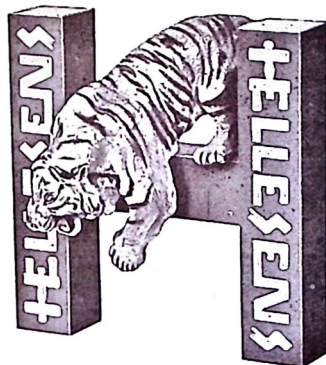
eller et andet Sted, hvor der bruges meget Reb.

Vælg sa en passende Plads i Træet; lige over en Fortykkelse paa Stammen eller endnu bedre, lige ovenover en Gren, bør Tværstængerne anbringes. I kan studere Billederne og se, hvorledes Stængerne skal anbringes og Surringerne foretages. Men *stram til*, saa meget I kan og lidt til. Nu er to Stænger anbragt, de næste to anbringes vinkelret paa de første og ovenover og godt fast ind til dem. Nu skal vi understøtte. Udnyt Ujævnheder paa Stammen og Grenene nedenunder, saa bliver det solidest. Hvordan man siden ordner Gulvet bliver en Smagsag, med et Par Brædestykker eller et tæt Lag af Grene. Vil I her bruge Søm, kan det jo gøres uden at skade Træet. Synes I, at I vil skjule jeres Udkigspost, kan det gøres med Kvas eller lignende.

Nu gælder det om let at komme der op. To af Billederne giver Anvisninger herpaa. Rebstigen bør I ogsaa gøre fast forinden til en Rod eller lignende, saa er det meget lettere at gaa op ad den. Det andet Billede viser en lang Stamme, paa hvilken I har lavet Trappetrin ved Hjælp af korte Stykker Træ, som I har surret fast med Vinkelbesnøringer. Men I maa jo vide, at ikke hvemsomhelst skal have Lov at komme op i Træet. At trække Rebstigen op efter sig, naar man er kommet op, er jo ikke saa svært, men hvordan naar I ikke er der? Ja, det maa I nu spekulere paa. Skriv et Par Ord til Spejdernes Magasin om, hvad I har fundet paa og send os et Billede med.

Til sidst: har I tænkt paa, at et saadant Foretagende er en Tillidssag. Far og Mor er maaske urolige for jeres Forehavende, men der er ingen Risiko, hvis I er ordentlige og samvittighedsfulde.

Gosta Ternström.
(efter Scouten).

TØR-ELEMENT

VERDENS ÆLDSTE OG BEDSTE

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

Duplikering - - Revision

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

ØKSENS BRUG

Af Statsskovrider Jens Hvass, Rold Skov,

Korpsets tidligere Leder af Førertræningen

Min første Spejderøks fik jeg overrakt af Spejderchefen, senere Ritmester Lembcke, efter Afslutningen paa Korpsets første Lejrforetagende, Stokkebjerglejren i 1911.

Jeg havde været Lembckes Ordonnans eller Stik-i-rend-Dreng i Lejrens sidste 2 Dage og var stolt som et Par Spaniere, da han ved Afskeden overrakte mig en lille første Klasses Økse. Vi havde kun een Økse i Falkepatruljen, og den havde jeg som yngste Mand endnu ikke faaet Lov til at bære, men jeg havde ogsaa en ældre Broder som Patruljefører! Sommeren var reddet, og Øksen blev gennem længere Tid mit stolteste Eje.

Siden da er der gaaet 33 Spejdaraar, og det er faldet i min Lød i disse mange Aar at traktere talrige store og mindre Økser, dels som Spejder og dels som professionel Skovmand, hvor jeg i et Aar tjente til min Føde bl. a. ved Hjælp af en Skovøkse, og den Dag i Dag er det mig en sand Tilfredsstillelse baade at flække Brænde med en Patruljøkse og at fælde Træer med den store Økse.

Der er noget, der synes at tilfredsstille ens Trang til Mandighed, hver Gang man svinger Øksen, og det er en virkelig Glæde at notere Resultatet: mærke Hugspaanernes Dans i Luften og

se Træet segne for ens Hug.

Det er en fin, men ikke ufarlig Sport at være Øksesvinger. Det kræver Træning, Udholdenhed, Nøjagtighed og Selvbeherskelse, og saa at man kan holde op med at hugge, inden man bliver træet, for ellers er det, at Uheldene indtræffer. Øksen er ikke længere under Kontrol og kan fare i Benet eller ud af Haanden.

Lad os altsaa først slaa fast, at Øksen er et farligt Værktøj, der maa omgaaes med Forsigtighed, og dernæst se lidt nærmere paa selve Øksen.

ØKSENS UDSEENDE

Øksen bestaar af 2 Dele, et Hoved og et Skaft. Hovedet er helt eller delvist af Staal og har en skarp Ende »Æggen« og en flad »Nakke«, samt et »Øje«, hvorigennem Skaftet er presset ind.

Æggen er tilslæbet fra begge Sider og skal være skarp, men kileformet og noget budt tilslæbet, for er den for slank, bider den sig fast i Træet og er vanskelig at rykke ud igen.

Hovedet kiles fast til Skaftet med Træ- eller Jernkiler, eventuelt og bedst med mindre Jernkiler sat skraat over Trækilerne. Det er meget vigtigt at sørge for, at Økehovedet sidder fast. Kan det vrilke paa Skaftet, bør Øksen ikke bruges, førend der er drevet en ekstra Strammekille i. Opbevares en Økse i et varmt Værelse, trækker Træet sig sammen, og Hovedet bliver løst. Læg i saa Tilfælde Øksen i en Spand Vand, saa udvider Træet sig igen, og Hovedet sidder atter fast, — en god Nødhjælp i en Lejr!

Skaftet skal helst være af Asketræ, eller endnu bedre af det meget smidige Hickorytræ (en Slags Valnød fra Amerika, men den Slags Skafter kan for Tiden ikke købes. Det er meget vigtigt, at Skaftet er uden Knaster, og at man kan følge mindst een Aare i Træet — helst flere — i hele Skaftets Længde. Kan man ikke det, er Skaftet »skaaret over Spaan« og knækker let un-

der Brugen. Det er vigtigt, at Økseskaftet er noget buet, og at det er fortykket i Haandenden, hvilket sidste hindrer Øksen i at glide ud af Haanden under Brugen.

Fældoksen, der bruges af Skovhuggerne, er i Regelen af *Ohiomodellen* med et Skaft paa ca. 90 cm Længde og et Hoved med en Vægt fra 1.60 til 2 kg. Til Skovmænd og Rovers kan anbefales en Ohiookse paa ca. 1,60 kg og til Spejdere — kun ældre Spejdere — en paa ikke over 1.25 kg.

Patruljeoksen skal helst være som en mindre Udgave af Ohiooksen. Den, vi i gamle Dage brugte paa Gilwellkursus, hedder »Winchester« og kan anbefales, som den efter min Mening bedste Patruljeokse med godt sikret Hoved, Skaft som Ohiooksen og saa ikke for lille. De fleste Patruljeokser er nemlig for smaa, og der er for lidt Slag i dem. Sandheden er i Virkeligheden den, at Spejderen i Almindelighed lettere knækker Grene over Laaret, end hugger dem over med de fleste Patruljeokser. »Marbleoksen« er ogsaa en lækker Økse, men den er for lille.

Økser, der er spidse i den ene Ende af Hovedet »Brandmandsøkser«, ser man endnu, men de er baade farlige og uegnede og bør gaa paa Museum.

ØKSENS BEHANDLING

Øksen skal holdes skarp. De grove Skaar tages af paa en Slibesten, ofte ved at slibe imod Æggen, men den finere Slibning foretages paa en Carborundumsten eller Smergelsten, og gnid saa Hovedet — og Skaftet for saa vidt ogsaa — ind i Olie, inden I lægger Øksen hen efter Sommerlejren.

ØKSEN ER FARLIG!

Brug ikke Øksen, uden at du er sikker paa, at

der er Plads omkring dig til dit Arbejde. »Laase« den, naar du ikke bruger den, enten ved at sætte den ned i en Træblok, saa hele Æggen dækkes, eller ved at anbringe den i sin Skede. Du gaar sikrest med en Ohiookse, naar du holder Hovedet i din Haand med Æggen vendende fremad. Vil du have den paa Nakken, maa den skarpe Side vende ind mod Halsen, for i modsat Fald kan du f. Eks. ved en pludselig Drejning komme til at saare den Mand, der gaar ved din Side.

Det stod engang anført i en Spejderbog, at man bedst fik et knækket Økseskaft ud af Øjet ved at skyde det ud med en Riffel eller Revolver paa en Meters Afstand!! Det stod der virkelig, men I kan jo nok forstaa, at det vilde være yderst farligt og uheldigt, og mon ikke I selv kan finde en fredeligere og lettere Maade at løse dette lille Problem paa?

Jeg er ikke kommet rigtig ind paa Anvendelsen af Øksen, specielt Kløvning af Brænde og Fældning af Træer, men hvis I har Lyst, kan vi en anden Gang snakke lidt sammen om dette ikke helt kedelige Emne.

Til Slut kun dette:

Se dig godt for, naar du skal købe en Økse — vej den i Haanden som en Ketscher og mærk, om den ligger godt, og om der er Slag i den.

Betrakt Øksen som et farligt Redskab og gaa ikke i Gang med Ohiooksen, før du er 15—16 Aar og har faaet din Tropsførers Tilladelse.

Pas godt paa Øksen, slaa den ikke i Jorden, opbevar den omhyggeligt, og vær forsigtig med at laane den ud.

Og saa, Spejdere: — Hold Øksen skarp, men brug den med Omtanke.

Jens Hvass.

Kjøbenhavnske
Bagermestres
Nye Rugbrødsfabrik Akts.
Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 6

JULI

1944

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

»Sommerferie«, det lyder dejligt. Og naar I faar dette, har I Sommerferie, og det vil sige, at vi i syv lange Uger slet ikke skal tænke paa Skolen og alt det, der hører den til. Vi skal bare nyde Livet, lege og tumle os og samle Sundhed til den lange Vinter, der altid kommer efter Sommeren.

Der er et andet Ord, der for mange af jer lyder næsten ligesaa dejligt, det er »Sommerlejr«. I kan nok huske, at jeg for nogen Tid siden fortalte jer om, hvordan I selv kunde hjælpe med til at faa Lov til at komme med i Flokkens Sommerlejr. Og nu haaber jeg, at mange af jer har fulgt mine Raad, saadan at en stor Del af jer kan faa den Oplevelse, det er, at være i Lejr.

Men har I nogensinde tænkt paa, at det for jeres Førere er et meget stort Arbejde, der gaar forud for en Lejr? For dem er det ikke kun Fornøjelse — det er ogsaa morsomt for dem, men altsaa ikke kun morsomt. De maa slide i det, ikke alene mens I er i Lejr, men ogsaa før denne. Men hvis I tænker lidt paa det, vil I sikkert allesammen bestemme jer til at gøre, hvad I kan, for at Lejren kan blive saa god — ogsaa for dem — som muligt. Og det kan I gøre ved i Lejren hele Tiden at huske paa, »at en Ulv lyder den gamle Ulv«.

Det gælder f. Eks. naar der bliver sagt, at nu skal der være Ro i Teltene, eller at nu skal I op af Vandet og i mange andre Tilfælde. Hvis I hele Tiden husker paa det, saa bliver Sommerlejren ogsaa for jeres Førere en stor Oplevelse.

God Jagt i Sommerferien og i Sommerlejren.

Baloo.

ULVE

Divisions- turnering

i

1. Københavns Division

Paa Billedet ovenover er en Bande i Gang med en Føle-Kimsleg. De maatte alle binde deres Tørklæde for Øjnene, og saa skulde de føle paa tyve forskellige Ting, der laa i en Kasse. Bagefter maatte Banden saa sammen lave en Liste over de Ting, de kunde huske. Der var mange Bander, som fik et fint Resultat.

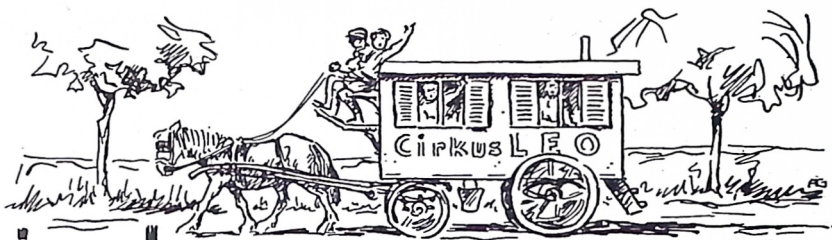
I Forhindrengs-løbet blev Banderne stillet overfor den Opgave at skulle skyde en Fodbold ned af et Stativ med Flitsbue og Pil. Det gjaldt om at gøre det saa hurtigt som muligt for ikke at blive sinket i Løbet. Det lykkedes næsten alle Banderne at ramme, nogle af dem var endda meget heldige.

Midt paa Sider er en Bande i Færd med en særlig Form for Kimsleg. De fik Lov at se i to Minutter paa det danske Rigsvaaben, og bagefter fik de Løver og Hjerter og alle de andre Ting udleverede og skulde saa lægge det rigtigt paa Plads, saa at det dannede Rigsvaabebet.

Til højre ser I en Forhindreng under Forhindrengs-løbet. Hver Mand i Banden skulde krydse en »Aa«, uden at træde i »Vandet«, ved Hjælp af Urtepotter, som de selv efterhaanden skulde sætte ud. Det var ikke saa lidt af en Balancekunst.

Cirkusvognen

5. Midnat paa Lyngborg.

Efter den vellykkede Cirkusforestilling, som vore Venner Svend, Knud og Valdemar samt Carlo i Forbindelse med Spejdertroppen havde arrangeret, var Cirkusvognens Beboere nu alene igen. De var paa Vej mod nye Æventyr, og Hesten Juno traskede muntert hen ad Landevejen med sit tunge Læs. Carlo førte som sædvanlig Vognen, og de tre andre Drengene sad hyggeligt i Vognens Bagende og stirrede ud paa de smukke, jyske Landskaber. Deres Maal var den gamle Herregaard Lyngborg. Hertil havde Knud en Hilsen, som han skulde overbringe Godsejeren, Grev Lynge, der var en god Ven af Knuds Far.

Snart saa de i det fjerne Lyngborgens Spir og Taarne. Da Carlo saa Borgen, brød han ud i et rungende Hurra, ogsaa Juno, der var ved at blive dygtig træt, begyndte at vrinske muntert. Omsider naaede de hen til Borgen, hvor de blev hjerteligt modtaget af Greven og to unge Mennesker, der saa ud til knapt at være fyldt de tyve Aar. Den ene var Grevens Son, den unge Grev Sparre, og den anden en Studiekammerat til ham, der gik under Navnet Niels Jurist.

Først kom Juno i Stald, hvorpaa Drengene blev indbudt til at være Grevens Gæster. De fik anvist Borgens mellemste Taarnværelse til at sove i. Der var tre Taarnværelser ialt, forbundet med en Vindeltrappe. Det nederste Taarnværelse benyttede Niels Jurist, og det øverste var Borgens officielle Spøgelseskammer.

Midt dagen indtog Drengene sammen med Greven og de to unge Mennesker. Greven selv var en munter Vært, og Samtalen gik livligt. Selvfølgelig talte man mest om Spøgeriet i det gamle Taarnværelse. Greven fortalte, at det hver Midnat gik livligt til deroppe. Ofte havde man hørt slæbende Skridt og Suk og Klage, naar Klokkeren slog 12 paa det gamle Taarnur. Alle lo ad Grevens Beretning, og naturligvis trode hverken Drengene eller de unge Mennesker paa, at det spøgede. Greven sluttede sin Beretning med

at sige, at nu kunde hans Gæster jo se, hvordan det vilde gaa i Nattens Løb. Det blev sent, inden man brød op for at gaa til Ro. Klokkeren var næsten 11 Nat. Inden Drengene gik til Sengs, listede de op i Spøgelseskammeret og tog det i Øjesyn. Det var skabt til Spøgeri. Der stod gamle Kister der oppe, der var mærkelige Panel-døre, og der var en gammel Ridderrrustning. Endelig sad Taarnurets Urværk lige oven over Taarnværelset og lavede søre Lyde.

Drengene besluttede, at de vilde have lidt Mørskab med Spøgeriet. De blev enige om at arrangere et »virkeligt« Spøgeri, som de saa vilde fotografere ved Magniumsllys. Først gik de ned i deres eget Værelse og gjorde sig klar til at sove. Valdemar trak et Pudevaar over Hovedet og kastede et Lagen over sig som en Kappe. Lidt før Kl. 12 listede han op i det øverste Taarnværelse og gemte sig i en Kiste. Drengene havde udpeget. Naar Klokkeren saa slog 12 Nat, skulde han løfte Kistens Laag op og rejse sig halvt op i den, hvorpaa de andre skulde fotografere ham. 3 Minutter før Kl. 12 gik de andre op i Taarnværelset, hvor Mørket laa tæt, da Maanen var skjult bag nogle tykke Skyer. Der var slet ikke hyggeligt i det gamle Værelse. Pludselig galede en Hane langt borte. Taarnuret begyndte at knage og brage, hvorpaa det faldt i Slag. En Dør smækkede, Rustningen klirrede, og et Øjeblik faldt der et Bundt Maanestraaler ind ad et af Vinduerne og gav det hele et endnu mere uhyggeligt Præg. Dragkistens Laag vippede med en sær klagende Lyd. Saa lod Urets sidste Tymeslag. — Det var Midnat. Nu rejste Spøgelstt sig op af Kisten. Carlo samlede sig sammen og tændte Magniumsbomben, der i eet Nu oplyste hele Rummet, men saa kraftigt, at alle var blændede. Billedet blev taget, hvorpaa Drengene med Spøgelset i Spidsen for ned i deres eget Værelse. Ingen af dem vilde indrømme, at det var af en anden Grund end den, at de vilde ned og sove hurtigst muligt.

Det første, Valdemar gjorde næste Morgen for Morgenmaaltidet, var at tage ind til den nærmeste Købstad for at faa fremkaldt Filmen. Han var nemlig meget spændt paa Resultatet, for han havde paa Fornemmelsen, at ikke alt kunde være, som det skulde i det gamle Taarnkammer. Iøvrigt gik Dagen dejligt for vore fire Venner paa Godset, de nød rigtig Livet. Om Eftermiddagen cyklede Valdemar igen til Byen for at hente de færdige Billeder. Da han paa Hjemvejen saa paa Billedet fra Spøgelsesværelset, fik han et Chock; ikke blot saa han sig selv som Spøgelse løfte Kiste-laaget, men henne ved en af Paneldørene kom et rædselsfuldt Spøgelse ind, og endnu mere mærkeligt var det, at den gamle Ridderrustning havde faaet Liv og havde bevæget sig midt ud paa Gulvet, hvor den pegede paa et Dødningshoved.

De andre fra Cirkusvognen blev lige saa forfærdede, da de saa Billederne, det hele var saa mærkeligt, at de slet ikke vilde fortælle nogen noget om den mærkelige Midnatstime i Taarnet. Men de var alle enige om, at de ikke mere vilde sove i det forheksede Taarn, og derfor sagde de til den venlige Greve, at de om Natten vilde sove i Cirkusvognen, da de næste Morgen skulde meget tidlig paa Farten.

Næste Morgen ved Solopgang drog de saa videre, det uhyggelige Billede laa i Bunden af Carlos Rygsæk. Snart var den fæle Nat glemt, og Drengene oplevede flere nye dejlige Æventyr paa Turen gennem Jylland. Foreløbig styrede de op imod Låmfjorden. —

Et halvt Aar efter disse Oplevelser, da Drengene længe havde været hjemme i deres egen Købstad, blev de inviteret til en hyggelig Sammenkomst i Knuds Hjem. Grev Lynge samt Sparre og Niels Jurist, der opholdt sig der paa

Eggen, var ogsaa Gæster, og Aftenen gik med at genopfriske Minder fra Drengenes Sommertur. Carlo, der nu var kommet sig over sin Skræk for Spøgeriet, havde taget Fotografiet frem og viste det til Greven og Sparre og Niels. Da Grev Lynge saa det mærkelige Billede, udbød han meget ophidset: »Det er dog noget af det mærkeligste, jeg i mit Liv har oplevet. Den levende Rustning kan jeg nok gøre Rede for, for den var jeg selv i, men de to andre Spøgelser! De er uhyggelige!« Da Sparre havde set lidt paa Bil-

ledet erklærede han, at Spøgelset ved Paneldøren havde han en god Forklaring paa, for det var jo bare Niels Jurist, der havde besluttet at lave lidt Sjov med de fire Drenge. Men det Spøgelse henne i den gamle Kiste, det var han rigtignok ikke helt glad ved, for det kendte han ikke noget til. Nu var det Drengenes

Tur til at triumfere, for Spøgelset i Kisten kendte de jo en hel Del til, og det fortalte de nu det øvrige Selskab. Da blev der stor Munterhed over hele Linien. Det viste sig, at saavel Grev Lynge, som Niels, der jo begge havde været til Stede i Taarnkammeret, havde været rigtig godt uhyggelige til Mode, da alt det meget Spøgeri jo havde gjort Opholdet i Taarnværelset meget ubehageligt. Ikke mindst da Magniumsbomben oplyste hele Værelset. For kun Drengene kendte jo noget til Fotograferingen, og de havde ikke sagt et Ord til nogen om det ene eller andet, men nu var alt jo fuldt opklaret, og egentlig var det jo ikke nogen Skam for nogen af Parterne, at de havde været bange. —

E. S.: Siden den Sommernat paa Lyngborgen har intet Spøgelse vist sig i det gamle Taarnkammer, selv om Borgens gamle Hovmester mener, at der stadig er noget mystisk ved det gamle Taarn.

Peter Tini.

UGLEPATRULJEN

En spændende Terrænøvelse

A F E S K I L E D É N

Uglepatruljen var ude paa Øvelse.

Seks af Patruljens Spejdere havde faaet til Opgave at bevogte Terrænet mellem Landevejen og Storsoen (se Skitsen), medens to andre som »Spioner« skulde forsøge at passere igennem det samme Terræn medførende to nøjagtigt enslydende Meldinger nedskrevet i Kode paa Silkepapir, som ikke var større, end at det let kunde krølles sammen til hver en lille Kugle.

Det gjorde ingenting, dersom begge Spejderne eller blot een af dem blev opdaget. Det gjorde heller ikke noget, hvis de blev taget til Fange, men havde de to Spioner ikke Meldingen i Behold ved Øvelsens Slutning, var de fortabte. Een af dem — eller begge to — kunde paa den Maade blive taget til Fange, men maaske flygte og alligevel naa frem til Maalet: Overby Gaard. De skulde starte fra Skovløberhuset. Hvis Spionerne blev ført fangne til Slutpunktet, vilde de begge være nødt til at tilintetgøre deres Meldinger. Paa den anden Side vilde Bevogtningskæden have sejret, hvis den i seks Timer kunde forhindre dem i at naa frem.

Baad i Søen maatte ikke benyttes, og Terrænet Vest for den store Landevej maatte heller ikke betrædes.

Patruljeføreren, Lasse, fik Kommandoen over Bevogtningskæden. Den næstældste i Patruljen, Patuljeassistenten, der havde faaet Navnet Langben, og den næst yngste, der paa Grund af sit kraftige Haar blev kaldt Krølle, var udset til at være Spioner. Paa Slaget tolv skulde de begynde deres Fremrykning.

De to Spioner begav sig til Skovløberhuset.

Lasse satte sig ned for at studere Kortet.

Lunden A ansaa han for uundværdig at besætte. Dels var den en udmærket Fælde for Modstanderne, dels vilde han ved at lægge Bevogtningslinien derigennem faa en Strækning, som var alt for uoverskuelig, og hvis det senere lykkedes for Spionerne eller blot for een af dem at naa saa langt som ind i Skoven over mod Overby, der netop var det farlige Omraade, vilde en Spejder, som var placeret dér, oven i Købet være saa godt som ud af Spillet, idet han næppe kunde naa tilbage og deltage i en Klappjagt gennem Skoven.

Derimod var det nødvendigt at være opmærksom paa Lundene B og C — — — Patuljeføreren tog hurtigt sin Beslutning. Posterne blev: Nr. 1 Storbjerg, Nr. 2 Skovbrynet ved Bivejen til Søbo, Nr. 3 Lund C, Nr. 4 Lund B, Nr. 5 Lillebjerg og Nr. 6 Vejskellet mellem Landevejen og Bivejen til Søbo.

Chefen for Patruljen vilde selv tage Posten paa Lillebjerg, fra hvis Top han havde det bedste Overblik over Terrænet, og hvorfra han kunde signalere til alle Poster undtagen til Nr. 2.

Forbindelsen mellem Posterne ved Signaler blev ordnet paa følgende Maade:

Nr. 1 kunde naa Nr. 5, Nr. 3 og Nr. 4,

Nr. 2 kunde kun naa Nr. 3 og Nr. 6, og een af disse maatte saa videregående Meldinger til Nr. 5 (Patuljeføreren),

Nr. 3 kunde signalere til Nr. 5, Nr. 1, Nr. 2 og Nr. 4,

Nr. 4 til Nr. 5, Nr. 1 og Nr. 3,

Nr. 5 til samtlige undtagen Nr. 2 og

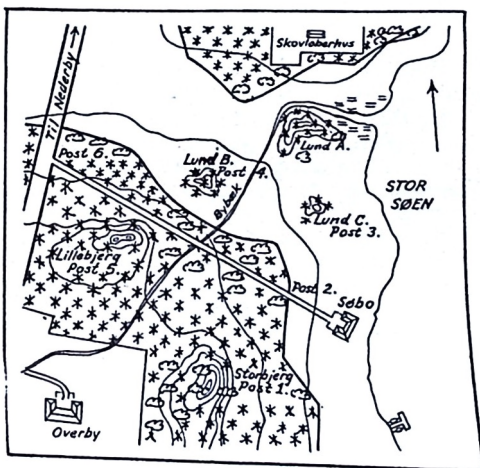
Nr. 6 til Nr. 5 og Nr. 2.

Bedre mente Lasse ikke at kunne ordne Bevogtningskæden.

*

I god Tid før Kl. 12 var samtlige Spejdere paa deres forskellige Poster.

Fra sin Balkketop havde Patuljeføreren Over-

blik over hele Terrænet. Klokken blev 13, uden at det mindste Tegn kunde spores fra nogle af Posterne. Den blev 13.30. Hele Bevogtningskommandet laa hen helt uforstyrret af Mennesker undtagen ved Søbo Gaard og nede ved dens Baa-debro, hvor en Del Folk var beskæftiget med forskelligt Arbejde. Indtil nu havde 3—4 Vogne paa Landevejen været det eneste, som brød Ensformigheden.

I sin Kikkert overbeviste Patruljeføreren sig om, at samtlige Spejdere var paa deres Poster. Det kunde han se med det samme. Hver eneste af dem havde nemlig Ordre til at sætte en lang Kæp fast et Sted i Jorden, som var let at se fra Lillebjerg. Saa længe Spejderne befandt sig paa deres Poster, maatte disse Mærker ikke røres, men saa snart een af dem blev nødt til at flytte sig, skulde Kæppen tages ned. Det var ordnet saadan, fordi Posten maaske kunde blive nødt til at skjule sig saa hurtigt, at der ikke var Tid til at afsende en Melding.

I Tillid til sine Poster tog Lasse Lund A i Kikkerten. Den var et kritisk Punkt.

Ved Landevejsskellet holdt Palle streng Opsigt med Bivejen til Søbo. Den var snorlige og strakte sig fuldt synlig helt ned til Kæmpe's Post i Skovbrynet.

— Det bliver alligevel lidt svært for dem at passere den ubemærket, tænkte Palle, og inde i Skoven har vi Patruljeføreren og Kalle.

Af og til kastede han et Blik paa Landevejen. Det brede Dige indbød uægteligt til et Fremtrængningsforsøg, men Bivejen var det Sted, hvor Spionerne kunde standses.

Han havde lagt Mærke til Vognene, der kørte forbi. Fornylig var en Bondedreng med en Greb over Skulderen gaaet forbi, og nu skimtedes fra Nederbykanten en Pige med en Kurv paa Armen.

Palle saa atter over i Retning af Søbo.

Henne ved Skovbrynet signalerede Kæmpe: Alt vel! Palle svarede det samme igen?

Men hvorfor tøvede de? Tænkte de mon paa at vente til langt ud paa Eftermiddagen i den Tro, at Bevogtningskæden vilde blive mindre vagtsom med Tiden? Det skulde de nok faa at mærke!

Pigen med Kurven havde nu naaet Vejskellet og drejede ind paa Bivejen til Søbo.

Næsten skjult i Skovbrynet saa Palle hende sjokke videre med klodsede Bevægelser og vuggende Hoffer.

— Bondepiger er saavist ikke særlig graciøse, tænkte Palle i samme Sekund, idet han sammenlignede Pigen, som stavrede videre frem ad Vejen, med en bestemt Pige i Pigeskolen derhjemme — hun var Pigespejder.

Bondepigen var nu halvvejs mellem Vejskellet og Søbo.

Palle kastede et Blik langs med det mistænkelige Landevejsdige og drejede derpaa atter Hovedet for at holde Øje med Bivejen.

— Hvad er nu det for noget?

Bondepigen var forsvundet, og hun havde absolut ikke haft Tid til at naa Skovbrynet, hvor Kæmpe var paa Post.

Hurtigere, end Tanken var tænkt til Ende, styrtede Palle af Sted og rev Mærket ned, som angav, at han endnu befandt sig paa sin Post, hvorpaa han skyndte sig i Løb langs Bivejen. Lidt paa den anden Side af, hvor han sidst havde set Bondepigen, løb han ind i Skoven over mod Overby. Hurtigt undersøgte han Skovbrynet. Ganske rigtigt! Der laa Kurv, Bluse, Nederdel og Hovedtørklæde. Saa kunde Krølle — for at domme efter Længden maatte det være ham — ikke være langt borte. Det maatte have taget ham en Del Tid at befri sig for Klædningsstykkerne. Hurtigt styrtede Palle ca. 50 Meter over mod Overby. Der hørte han nogle Kviste brække!

Det var umuligt for Palle at signalere, og han skreg derfor Patruljekaldet saa højt, som han overhovedet kunde, og styrtede af Sted efter den flygtende.

Lasse havde set Palles Mærke forsvinde og stod paa Spring. Faren var tydelig nok saa nær, at han maatte forlade sin Post for at gribe ind.

— U-hu, u-hu, u-hu, u-hu, lød det nede i Skoven. Patruljeføreren besvarede Kaldet og løb ned ad Lillebjerg.

Lynhurtigt satte han i Løb for at forsøge at indhente ham, som paa sin Side straks genkendte Lasse og smuttede fra ham. Samtidig kastede han sig ud til venstre for at forsøge at skjule sig i det knudrede Terræn nedenfor Storbjerg.

— U-hu! svarede Palle. Han forstod. Fra hver sin Side drev de nu Krølle ind mellem Skrænterne ved Foden af Lillebjerg.

Krølle øjnede en Chance og nærmede sig mere og mere Overby. Patruljeføreren havde ganske vist lange Ben, men Krølle var ogsaa til Trods for, at han var lille og kraftig, en god 100-Meter-Løber. Kunde han bare slippe af Vejen endnu et Øjeblik, vilde maaske et sidste Nap afgøre Sagen. Han kunde ikke være saa farlig langt fra Overby nu.

Pludselig blev en lang Arm strakt frem bagom en Vindfælde og greb Krølle i Kraven. Sekunder efter rullede baade han og Kalle rundt paa Jorden.

De to andre Spejdere kom til, og saa væltede de alle fire et Øjeblik rundt i en vild Brydekamp, hvorefter Krølle forsvarlig bundet blev liggende ensomt tilbage paa Jorden.

Pludselig stak en Arm frem og greb Krølle. Sekunder efter rullede baade han og Kalle rundt paa Jorden.

— Jeg hørte jeres u-hu'er fra Storbjerg, forklarede Kalle, og saa forstod jeg, at een af dem var sluppet igennem. Jagten gik lige hertil, og — ja, saa sneg jeg mig ned og gemte mig herovre. Resten var jo ligetil. Krølle er jo ikke halvt saa stærk som jeg — — —

— Sagde du halv? spurgte Krølle, dér hvor han laa. Løs Baandene, saa skal du faa tre Omgange med det samme — — —

— Vi har ikke Tid, sagde Patruljeføreren. Langben er ikke fanget endnu. Kalle, du maa hurtigt op paa Storbjerg igen! Palle kan gaa med mig op paa Lillebjerg, og dér kan vi visitere Fangen. Vi maa forsøge at finde og tilintetgøre Meldingen.

Under meget store Anstrengelser blev den vildt sprællende Krølle nu ført op til Punkt Nr. 5.

— Selv om jeg ikke er fri, tænkte Krølle, saa kan jeg da i det mindste holde disse to af Vejen for Langben saa længe som muligt.

Vel oppe paa Lillebjerg blev Krølle klædt helt nøgen og hvert Kladningsstykke blev meget omhyggeligt undersøgt, men der var intet Silkepapir at finde.

— Har du det køligt? spurgte Palle.

— Det kommer ikke dig ved, svarede Krølle, søg bare, saa finder I det maaske.

Forgæves.

*

Klokken nærmede sig 15.

Pludselig kom der energiske Signaler fra Post Nr. 3.

— Signalér: Klar, og læs af, befalede Patruljeføreren.

Palle afleverede Rapport: Post Nr. 2 meddeler, at han har set nogen snige sig fra Søbredden op til Søbo Gaard. Afventer nærmere Ordre om, hvad han skal gøre.

— Bønderne her omkring sniger sig ikke rundt. Det maa have været Langben, afgjorde Lasse; men hvordan er han kommet derhen — DERHJEN?

— Post Nr. 3 venter paa Ordre, sagde Palle.

— Giv baade ham og Nr. 4 Besked om at trække sig tilbage. De maa begge komme herop efter nærmere Ordre; men først maa 3'eren meddele Nr. 2, at vi er underrettede. Desuden skal Nr. 1 ligeledes have Meddelelse om, hvad der var passeret, og opfordres til at have Øjnene godt aabne. Du, nu begynder det vel nok at brænde paa! Langben er en Knag. Hejsa! Nu gælder det Trænet ved Søen. Palle, signalér!

Palle udførte Befalingerne, og Lasse sendte ham saa til Skovbrynet. Her skulde han overvåge, om Langben vilde forsøge at trække endnu længere sydpaa — maaske rent ud sagt prøve paa at falde dem i Ryggen. Men det skulde gaa hurtigt! Lasse klarede sig alene indtil Nr. 3 og 4 kom til ham.

Palle ilede af Sted.

En halv Time gik.

En Smule nervøs ventede Patruljeføreren. Naar som helst kunde han vente at høre Patruljekaldet. Saadan som Posterne stod nu, havde han

kun Signaleringsforbindelse med Nr. 1, og Patruljekaldet var det eneste Meddelelsesmiddel fra de andre.

Nr. 3, Nelle, og Nr. 4, Kanon — han vilde være Officer — tumlede forpustede op ad Skrænten.

Ved Synet af den bundne Krølle lo de begge bredt.

— Grøn I bare! hvædede Krølle. Forresten er jeg slet ikke ude af Spillet endnu.

— Det kan vi se, sagde Kanon.

— Klokken er ikke atten endnu.

— Ja, men det bliver den!

— Hør Drengene, fortsatte Krølle, hvis I finder Meldingen, skal I — — —.

— Bryd jer ikke om ham, sagde Patruljeføreren.

— Jo, for saa gaar Tiden — og det er det, han vil. Det var vel forøvrigt det, han mente med, at han endnu ikke var ude af Spillet. Kom forresten herhen!

Spejderne fulgte Lasse uden for Fangens Hørevidde.

— En af os maa beholde Overblikket over det hele. Især efter, at de tre Poster er inddraget. Derfor bliver jeg selv tilbage her paa Punkt 5. I to kan afhente Kalle paa Storbjerg, og saa maa I alle fem hjælpes ad med at holde Liv inde i Skovbrynet. Een af jer kan forresten tage et Smut ud i Terrænet og se, om han ikke kan støve den langbenede Agerhøne op, som trykker sig ned et eller andet Sted derude. Hvis der sker noget, som jeg bør vide, maa een af jer stikke op paa Storbjerg og signalere.

Drengene stak af.

— I faar Besvær med at faa fat i Langben, sagde Krølle.

— Han er drøj, sagde Patruljeføreren; men han er ikke fremme i Overby endnu.

— Vi faar se!

— De er fem Mand om ham.

— Han er god for ti — — —.

Der gik en halv Time.

Pludselig begyndte det ene U-hu at afløse det andet.

— Nu har de fundet ham, sagde Lasse.

— Men de har ham ikke endnu, og maaske faar de ham heller ikke. Han er hurtigere end de fleste af jer.

— Men de er mellem Overby og ham, sagde Patruljeføreren.

— Vi faar se! blev Krølle haardnakket ved.

Saa, nu hørte man ikke mere Patruljekaldet.

— De har tabt ham af Syne.

— Det synes saa, sagde Lasse.

Netop nu blev der signaleret fra Storbjerg.

— Kanon har truffet Langben ude i Terrænet.

Han satte hurtigt Kursen mod Skovbrynet. Nr. 2 forsøgte at komme ham i Forkøbet ved at sky-

de Genvej, men naaede ikke frem. Vi har tabt ham af Syne i Skoven, men mellem os og Overby er han ikke. Ny Bevogtningskæde er ordnet nærmere Overby. Strækker sig fra Syd for Lillebjerg bag om Storbjerg og ud mod Syd. Langben gemmer sig antagelig et eller andet Sted i Skoven, men maa vel snart forsøge at gaa frem igen. Nu har han kun en Time tilbage til Klokken atten.

Patruljeføreren signalerede: Storartet!

— Hør du, Lasse, sagde Krølle. Jeg har jo ingen Hat. Som du ved — han smilede — havde jeg Tørklæde over Hovedet paa Vejen herved, og Solen brænder saa voldsomt. Jeg kan jo ikke beskytte mig selv, saadan som jeg er bundet. Hvis du ikke ligefrem ønsker, at jeg skal faa Solstik, maa du være saa venlig at sætte din »Borsalino« paa mit værkende Hovede.

Krølle havde virkelig staaet barhovedet i den bagende Sol mindst et Par Timer.

— All right, sagde Patruljeføreren og opfyldte hans Ønske.

Klokken var allerede tyve Minutter i atten og stadigvæk laa Skoven tavs og stille.

— Det gaar nok, tænkte Lasse.

Pludselig opdagede han i en Lysning nogen snige sig frem langs Landevejsdiget mellem Blivejen og Vejen, der fører op til Overby.

Lasse for op.

Det var Langben!

— U-hu, u-hu! Han alarmerede med Patruljekaldet, saa det gjaldede i Skoven.

Paa maa og faa styrtede han ned ad Bakken og fortsatte ligefrem gennem Skoven over mod Overby. Nu gjaldt det om at komme først.

Da han naaede Marken, saa han Langben, der løb, som løb han 100-Meter-Løb, op ad Vejen til Gaarden.

Lasse havde en kortere, men betydelig daarligere Vej foran sig. Han spændte sine Kræfter til det yderste, og det lykkedes for ham at naa frem foran Langben, da denne forsøgte at spurte forbi. Lasse greb Langben i Armen.

De tumlede begge omkuldt. Det blev en vældig Kamp mellem de to ældste Drengene i Patruljen. Ingen af dem vilde give op, men under den drabelige Dyst lykkedes det Langben at klare sig saadan, at de begge Fod for Fod nærmede sig Gaardspladsen og dermed Maalet, hvor Tropsføreren leende og med Uret i Haanden var Vidne til Kampen mellem de to.

Da Lasse styrtede af Sted, kom der Liv i Krølle. Med nogle hurtige Bevægelser lykkedes det ham at befri sig for sine Baand. Det var ikke alene for sin Fornøjelses Skyld, at han — skønt tilsyneladende ligegyldig — havde staaet og hevet og sledet i Baandene.

— Hvis det ikke lykkes Langben at naa derhen for Lasse, saa haaber jeg dog, at han kan opholde ham saa meget, at jeg kan naa at snige mig forbi med min Melding. Men nu tæller hvert eneste Sekund med. Dels er Klokken snart atten, og dels gælder det om at komme før Banden dernede i Skoven.

Han styrtede af Sted samme Vej som Patruljeføreren fornylig.

— U-hu, u-hu, lød Raabene i Skoven bag ved ham.

— U-hu, u-hu. Lasse kaldte sine Folk til Undsætning.

For Krølle gjaldt det ikke Æren i en Brydekamp, men kun at løse den Opgave som han havde faaet.

De to kæmpende tumlede stadigt nærmere Gaardspladsen og Tropsføreren, som var der.

Ud fra Skovbrynet styrtede en lille tæt Fyr af Sted med fire Mand fra Bevogtningskæden lige i Hælene. Pustende og stønnende anstrengte han sig til det yderste for at udnytte de i Meters Forspring, som han havde faaet, da han var kommet ud paa aaben Mark., men Forfølgkerne kom stadig nærmere og nærmere.

Da Krølle var omtrent femten Meter fra Gaardspladsen, blev en Haand lagt paa hans Skulder. I samme Øjeblik kastede han af fuld Kraft Patruljeføreren Lasses Hat ind paa Gaardspladsen.

Mens Hatten endnu var i Luften, hvinede Tropsførerens Fløjte. Lige netop i samme Brøkdal af et Sekund tumlede Lasse og Langben i hinandens Arme ind paa Gaardspladsen.

Klokken er atten, oplyste Tropsføreren.

*

Spejderne sad rundt om Tropsføreren, som holdt Kritik.

Han havde dømt uafgjort.

— Hvad andet skulde jeg gøre? havde han sagt. Begge Meldingerne var fremme — Langben havde kastet sin Kugle, netop som han betraadte Gaardspladsen, men begge Spionerne kunde ogsaa regnes for at være blevet taget til Fange.

— — —

Hvordan havde Langben haaret sig ad?

Jo, efter at Kæden af Vagtposter havde tabt ham af Syne i Skoven, havde han sneget sig tilbage til Post Nr. 2 for at komme over paa den anden Side ad Bivejen til Søbo. Derefter var han i Ly af den smalle Strimmel Skov paa den anden Side af Vejen, der, som han ganske rigtigt havde formodet, var ubevogtet, gaaet frem til Landevejen — saa langt som jeg maatte for at være inden for Øvelsестerrænet, det forstaaer I nok, Dreng, som han udtrykte det. — Saa havde han

mavet sig frem langs Landevejsdiget for at naa Kørevejen op til Overby. Det var Lasses første u-hu, som havde faaet ham til at rejse sig og gennem en hurtig Slutspurt forsøge at naa Maalet, inden nogen kunde komme foran og spærre Vejen for ham.

Langben var skrap!

Mest Munterhed vakte dog Krølles Forklaring om sin Maade at komme frem paa.

Episoden med Palle, som ikke havde kunnet se Forskel paa ham og en Bondepige, var vældig morsom, trods Palles Forsikringer om at ikke een af de andre kunde have genkendt Krølle — han sjokkede med Fødderne og vuggede i Hofterne akkurat som saadan et Pigebarn gør, og Kurven havde set ud til at være voldsom tung.

— Den var tung, Palle, sagde Langben. Man skal aldrig gøre noget halvt. Vi puttede mindst ti Kilo Sten i den, inden Krølle startede.

Spejderne jublede.

Men hvordan var det lykkedes Krølle, selv om han var blevet visiteret ind til det bare Skind med Undersøgelse af Haar, Øren, Næsebor og saa videre, at beholde sin Melding?

— Aah, — Krølle lo, saa han var lige ved at tabe Vejret. Da I alle fire laa og rev og sled, inden det lykkedes at faa mig bundet, listede jeg mig til at stoppe min Silkepapirskugle indenfor Remmen paa Patruljeførerens Hat. Da han saa undersøgte mig og grublede over, hvor den kunde være, gik han selv hele Tiden og spankulerede med den paa Hovedet. Da han saa sidenhen forbarmede sig over mit »værkende Hoved«, og da saa Langben sørgede for, at han maatte lade mig alene et Øjeblik — aah, — ved — ved I hvad, — det er lige til at dø af Grin over!

— I har allesammen klaret jer udmærket. — Patruljeføreren første Fordeling af Posterne var den bedst mulige — men Krølle maa huske paa, at f. Eks. Chancerne for til sidst at faa fat i Patruljeførerens Hat ikke var særlig store. Og saa videre, sagde Tropsføreren.

— Det er netop det uforudsete, man maa regne med, sagde Krølle fornuftigt.

— — —

— Hvordan jeg kom til Søby, sagde Langben, aah, — jeg gik i Vandet bag ved den lille Lund Syd for Skovløberhuset. Derefter svømmede jeg det meste af Vejen i Skjul af Strandbredden. Den ser lav ud, men naar man er saa langt borte, behøver man ikke saa megen Plads for at skjule sig helt. Længere end til lige nedenfor Søbo kunde jeg dog ikke komme, for dér var for grunden Vand. Men — det gik!

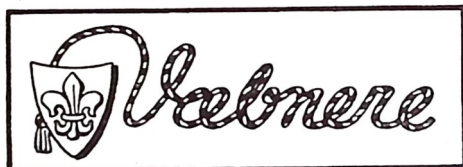
— — —

Tropsføreren manede til Opbrud.

(Oversat af Højby).

Henning Trabolt, PF,	Leo Troppen.
Jørgen Juul Jensen, PF,	»
Carl Lind, PA,	»
Palle Johnsen,	»
Leif Vinther, PF,	Ørnetrop.
Ole Birger-Jensen, PF,	»
Hans J. Andersen, PF,	10' Absalon Trop.
Erik Stenberdt,	Frederiksborg Trop.
Poul Bredmose,	2' Absalon Trop HKD.

Børge Knudsen,	1' Odense Trop.
Henning Hansen,	1' » »
Hans J. Andersen, PF,	10' Aarhus Trop.
Poul Bredmose,	2' Absalon Trop HKD.

Sv. Aa. Hansen, Skm.,	1' Broager Trop.
Søren Rohleder, PF,	1' » »
Leif Vinther, PF,	Ørnetrop.
Henning Trabolt, PF,	Leo-Troppen.
Palle Johnsen,	»

Leif Vinter, PF,	60 km.
Wontolla,	Ørnetrop.
Bjarne,	»
Kurt,	»

Brug *Nefa*
Elementer

Ernst Specht

Vester Voldgade 90 . Central 3146 - 3147

Stort Udvalg i
Konserver og Delikatesser

Spejder Eksercits

2. OPLAG . UDGIET AF NØRREJYSKE DIVISION

*Jaes ved forud Indsendelse af 1 Kr. pr.
Stk. + Porto til Giro Nr. 116.97, Nørre-
jyske Division, Toldbodgade 27, Aalborg,
saalænge Oplag haves*

SCHIØNNING & ARVÉ

HEIMDALSGADE 45-47 . KØBENHAVN N
TELEGR.-ADR. PNEUMATIC . TLF. CENTRAL 1022

KORPSET RUNDT

Viborg.

35 Patruljer fra Pigespejderne, KFUK-Spejderne, FDF og vort Korps havde arrangeret en stor fælles By-hike, der tog Form af et Ringløb, fordelt over 15 Poster forskellige Steder rundt i Byen. Det var udmærkede Opgaver, der stillede Deltagerne; hvad mener I om at skulle modellere en Gravhund paa 10 Minutter eller foretage en Opmaaling af Domkirken? Jeg tror næsten, Hundene lignede mere end de forskellige Domkirker!! Et Sted var der etableret en Kimsleg med over 100 Genstande — den var ikke let

Øvelsen startede Klokken 8,45 i øsende Regn, og kun Spejdere under 17 Aar kunde deltage. For de mindste, Blaamejser, Grønsmutter, Pilte og Ulveunger var der arrangeret en særlig Eventyrøvelse, som ogsaa gennemførtes trods det daarlige Vejr.

En af Byens Borgere havde udsat en Vandrepokal til den vindende Patrulje. Det blev Skovmændene af 1' Viborg Trop, der i Aar tog Pokalen med hjem. Andenpladsens Økse tog Spætterne af 1' Viborg, tæt fulgt i Hælene af Flissarene fra FDF, der besatte Tredjepladsen og vandt en Spade. Eventyrøvelsen vandtes af Grønsmutterne.

Sydsjællands Division.

Disse 3 Billeder er fra Syd-

sjællands Divisions Turnering. Læg især Mærke til, at der var Opgaver i praktisk Haandelag. Paa det ene af Billederne ser I en Del af Spejderne, der er i Færd med at lave hver en Papirkniv, og paa det andet præsenteres Lejrkoste, som man maa haabe paa har vist sig brugelige ved Rydning af Lejrpladserne, saa at disse er blevet som fejte og støvsuget ved Turneringens Slutning.

Paa Grund af de store Afstanade og de deraf følgende dyre Rejser holdt Divisionen atter i Aar 3 Gruppeturneringer.

For de nordlige Troppe afholdtes Turneringen ved Hvalso, for de mellemste Troppe ved Maglebyskoven paa Stevns og for de sydlige Troppe ved Viemose Skov ved Kalvehave.

Trods det frygtelige Vejr gennemførtes Turneringen alle Steder planmæssigt.

1 Skovmandskniv,

hvor der i Skaffet er indridset I. H.' er fundet i Kvasbunken ved »Gilwellhytten« paa Store-dam. Kan faaes udleveret ved Henvendelse paa Korpskontoret.

1 Stander (sort Standerdug m. 2 røde Ulve)

er efterladt udenfor »Glas-kunst«, Pilestræde 41 (Palæ 4081), hvor den kan afhentes.

Lejrkoste

En Del af Lejren

Der laves Papirknive

Assurance-Compagniet

BALTICA

Aktieselskab

Hovedkontor: **Bredgade 42**

Telefon: Central 4058

Tegner alle Arter Forsikringer — ogsaa Livsforsikringer

BRUG

Danmarks Kaffetilsætning

Sundhedskontrolleret

Guldmedalje

DEPOTET

lukker Juni

Juli

August

Lørdag Kl. 14